

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2018. szeptember 30-án, Óvodai befogadó istentiszteleten.

Textus: 84. zsoltár 5a. és 11a. verse „Boldogok, akik házában laknak... Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer.”

Kedves Gyerekek, Szülők, Nagyszülők, Kedves Testvéreim!

Boldogok. Boldogság. Az emberi élet legfontosabb részének tartjuk, elméletben. Gyakorlatban pedig alig foglalkozunk vele. Elmondjuk, hogy az élet csak akkor szép, ha boldog, de nem alakítjuk át az életünket, nem változtatunk a hozzáállásunkon. Addig pedig nem leszünk boldogok, amíg nem változik meg az életünk. Ez a felolvasott zsoltár pontosan erről beszél. Miként válhatunk mi mindannyian boldoggá. Gyülekezeti tagok, szülők, nagyszülők, óvodapedagógusok, és óvodás gyerekek.

Felmerülhet a kérdés bennünk, hogy miért kell beszélünk az óvodások boldogságáról. Hiszen ők még olyan önfeledt módon tudnak játszani, még nem nyomasztja őket annyira az élet sok terhe. Annyira jóleső érzés bemenni egy-egy olyan csoportba, ahol éppen valamilyen körjátékot láthatunk. A gyerekek arcára van írva, hogy itt nincsen semmi baj, itt jól érezzük magunkat, biztonságban vagyunk, vagyis boldogok vagyunk.

Mégis szakemberek sora foglalkozik azzal, hogy miként lehet boldog óvodásokat nevelni. Külön szakönyv jelent meg, komoly tudományos háttérrel, ami kidolgozza a boldog óvoda programot. Kedves Gyerekek, Szülők, Nagyszülők, Kedves Testvéreim! Ezen a mai napon mi sem teszünk mást, mint meghirdetjük a boldog óvoda programot, a felolvasott zsoltár alapján.

Azt mondta a zsoltáros, hogy boldogok azok, akik Isten házában laknak. Akkor ez azt jelenti, hogy csak azok a boldogok, akik templomban laknak? Feltehetem úgy is a kérdést, hogy senki más nem boldog, csak a templom egere? Azt hiszem, hogy a zsoltáros nem erről szól. Nem látható házról beszél, hanem láthatatlanról. Olyan ez, mint egy adott mobilszolgáltatónak a lefedettsége. Nem látható, de mégis jelen van. Ahol pedig a lefedettség létezik, ott van télerő, ott lehet telefonálni. Ugyanezt jelenti Isten házában lakni. Nem látom, de ahol Isten jelen van, ott boldog lehet az életem. Lehet tehát Isten háza a templom, de lehet Isten háza az óvodánk épülete, az otthonunk, amiben lakunk, az erdő, amiben sétálunk és Istenhez imádkozunk. Isten háza nem egy épület, hanem az a tér, ahol Ő jelen van. Boldogok, akik Isten házában laknak.

Jézus, amikor a tanítványoknak erről beszélt, akkor Ő egy másik kifejezést használt. Azt mondta, hogy ez nem más, mint Isten országa, királysága. Ahová kiterjed az Ő uralma, ott az Ő királysága jelen van. Aki pedig ebben az országban él, az boldog ember. Ha nagyon röviden össze akarom foglalni mindazt, amit eddig elmondtam, akkor azt mondhatom: boldog ember az, akinek Jézus a királya. Az ilyen ember folyamatosan Isten közelében akar élni, Hozzá akar fordulni, minden segítséget Tőle akar kérni. Boldog az, aki Isten házában lakik.

A zsoltáros aztán úgy folytatta, hogy jobb egy nap Isten udvaraiban, mint máshol ezer. Nem is kell belépni a házba, elég már csak az udvarra bejutni, az is boldogság. Isten ereje, közelsége annyira boldogító érzés, hogyha már csak a közelébe is jutok, már az is nagyon jó. Olyan érzés ez, mint amikor közeledünk a helyhez, ahol felnövekedtünk. Én a Balaton partján nőttem fel, és mindig nagyon jó érzés először megpillantani a Balatont. Amikor megyünk az autópályán, és a völgyhídról lenézünk, akkor ott csillog a víz. Már attól megdobbán a szívem. Érzem, hogy hazaérkeztem. Istenhez közeledni, már csak az udvarába belépni, az is azt jelenti, hogy nagyon jó nekem ott lenni. Boldogság.

Jobb egy nap Isten udvaraiban, mint másutt ezer. A kisgyerekek is, amikor az áhítaton imádkoznak, akkor közelednek Istenhez. Amikor köszönetet mondunk a Mindenhatónak azért, mert az adott napon segített, akkor közeledünk Hozzá. Nem nehéz összeszedni mindazt, ami jó volt az adott napon. A gyerekek megköszönhetik azt, hogy jót játszhattak az udvaron. Megköszönhetik, hogyha össze is vettek valakivel, de sikerült kibékülni. Meg lehet köszönni a finom ebédet, azt, hogy amikor elestetek, akkor nem tört el a kezetek, a lábatok. Isten udvarában lenni azt jelenti, hogy közelednek Hozzá.

A felnőttek boldogsága is ezen múlik. Meg kell változnunk, hogy nem a rosszra koncentrálunk, hanem a jóra. Nem azon gondolkodunk, hogy miért történt mindez, hanem azon, hogy hogyan lehet mindezt megoldani, és a rossz helyzetből is a lehető legjobbat kihozni. A kesergéssel, a panaszkodással nem jutunk Istenhez közelebb. Amikor csak lehúzzuk egymást, szinte megmérgezzük a rossz hangulatunkkal a levegőt,

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2018. szeptember 30-án, Óvodai befogadó istentiszteleten.

akkor abból nem lesz boldogság. Az a kezdet, hogyha nem vagyunk elégedetlenek, ha nem a rosszat vesszük észre, hanem a jót is.

Minden felnőtt mondhat köszönetet. Egy-egy nehezebb nap után elmondhatjuk, amit Pál apostol is megvallott: „mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem”. Amikor úgy érezzük, hogy mindent sikerült elvégeznünk, amit elterveztünk, akkor örömmel köszönjük meg Istennek, hogy mindenben megsegített minket. Amikor átéljük a családjunkban a harmóniát, vagy csak éppen azt, hogy szépen halad minden, akkor legyünk hálásak, hogy ezt is megkaphattuk. A sort pedig nagyon sokáig folytathatom. Megköszönhetjük Istennek azt, hogyha szép tájakat láthatunk, ha bölcs és okos emberekkel találkozhatunk, ha autóba ültünk és mégsem történt semmi baj. Rengeteg olyan aprósága van az életünknek, ami hála indíthat minket. Ne felejtsük el ezeket, mert csak az olyan ember boldog, aki Isten házában lakik, ahol egy nap is jobb, mint másutt ezer.

Boldog az olyan ember, aki hálás, és aki nem elégedetlen. Lehet nagyon sok mindenünk, ha nem vagyunk elégedettek. Gyerekeknél láthatjuk azt, hogy megkapják a várva-várt ajándékot, és aztán amikor végre a kezükben tartják, akkor már azon gondolkodnak, hogy mi lenne az a következő ajándék, aminek örülnének. Volt régen egy felnőtt ismerősöm, aki kemény munkával elérte, hogy vehessen magának egy nagyon jó autót. Amikor pedig elkezdte használni, akkor nem sokkal később egy még jobb autó után vágyakozott. Nem az a kérdés, hogy mennyi mindenünk van, hanem az, hogy azt hogyan látjuk. Ha Isten ajándékaént fogadjuk el, akkor látni fogjuk, hogy még több mindenünk is van, mint amire szükségünk van.

A különböző üzletek reklámújságjainak nem csak azért szoktam örülni, mert a papírgyűjtésbe el tudom vinni, hanem azért is, mert ilyenkor látom, hogy mennyi mindenre nincsen szükségem. Egy-egy újságban több száz olyan árucikk van, amit nem akarok megvásárolni és nem is kell megvásárolni, mert anélkül is teljes életet élhetek. Elégedett lehetek azzal, hogy Isten már eddig is sok mindennel megajándékozott. Boldog az olyan ember, aki ezzel az elégedettséggel tekinthet az életére.

Aki valaha is átélte, hogy mennyire jó Istennel együtt összeszámolni azt, ami jó volt egy adott napon, aki rájött arra, hogy alapvetően elegendő az, amije van, akkor az ilyen boldog pillanat megmutatja, hogy nem cserélnénk el azt 1000 másféle pillanatra. Nem cserélnénk el 1 gyémántot 1000 papírlapért. Nem cserélnénk el 1 aranytömböt 1000 szívószálért. Tudjuk, hogy nincsenek egy értékben. Nem a mennyiség számít ugyanis, hanem a minőség. Ha Isten mellett átéljük a boldogságot, akkor azt nem cseréljük el semmi másra.

Ezért vigyük el magunkkal az óvodánk idei vezérigéjét: „Boldogok, akik házában laknak... Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer.”

Ámen!